

РЕШЕНИЕ

№ 3992

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **13920** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Н. А. М. от [населено място] срещу уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011 г. изх. № 02-220-6500/1221 от 20.07.2012 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция. В жалбата са развити доводи за нищожност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с приложимите материално-правни норми и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Твърди се, че административният акт не е мотивиран и не съдържа подробно посочване на фактическите основания за издаването му. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспореното уведомително писмо.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – редовно призован, в съдебно заседание не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата. В писмени бележки по делото счита жалбата за недопустима, поради просрочие.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети

по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 14.04.2011 г. жалбоподателката /с уникален регистрационен номер /У./ 214603/ е подала Общо заявление за плащане на площ за 2011 г. за подпомагане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/ и по Схема за национални доплащания на хектар земеделска земя /СНДП/, с приложени към него таблици на използваните парцели /данни за идентификация/ с посочени култури – винени, мери и пасища, мека пшеница, естествени ливади и угари.

Във връзка с така подаденото заявление при извършени административни проверки са установени наличие на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин, за което жалбоподателката е била уведомена с писмо изх. № 02-220-6500/1696 от 05.10.2011г. и с декларация от 16.11.2011 г. за изясняване принадлежността на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин, както и в таблица на установените застъпвания, жалбоподателката е потвърдила правото си на ползване върху четири застъпени земеделски блока и е приложила документи, доказващи правото ѝ на ползване върху тези застъпени блокове, като по отношение на седем от БЗС-та е отказала установеното застъпване.

С уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011 г. изх. № 02-220-6500/1221 от 20.07.2012 г. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие” е отказал финансово подпомагане по Общото заявление за подпомагане за 2011 г. на жалбоподателката, поради констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане в част от заявените БЗС-та за сума в размер на 1458.35 лева за СЕПП. Към уведомителното писмо, като неразделна част от него, са приложени таблици, представляващи начина на формиране на общия размер на отказаната за подпомагане наддекларирана площ по СЕПП - 1.1 ха. Съгласно таблицата, определяща размера на финансовото подпомагане, по СЕПП оторизираната сума е 0.00 лева, а за СНДП оторизираната сума е 45.60 лева. Видно от приложена по делото куриерска разписка уведомителното писмо е връчено лично на жалбоподателката на 20.08.2012 г.

С жалба вх. № 02-160-6500/10892 от 30.08.2012 г. жалбоподателката е обжалвала процесното уведомително писмо пред министъра на земеделието и храните. Във връзка с така подадената жалба с писмо изх. № 02-160-6500/10892 от 09.10.2012 г. Държавен фонд „Земеделие” е изпратил на министъра на земеделието и храните административната преписка по издаване на оспореното уведомително писмо. Това писмо, видно от поставения върху него регистрационен индекс 13-9140, е постъпило в Министерство на земеделието и храните на 10.10.2012 г., като по делото липсват доказателства в законоустановения 14-дневен срок министърът да се е произнесъл по жалбата. С жалба вх. № 02-220-6500/1221 от 23.11.2012 г., подадена чрез административния орган по пощата на 21.11.2012 г., видно от приложен пощенски плик, жалбоподателката е обжалвала процесното уведомително писмо пред Административен съд – София град.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, на основание чл. 149, ал. 5 от АПК, само в частта, с която жалбоподателката излага доводи за нищожност на оспореното уведомително писмо. Във връзка с това следва да се има предвид, че в настоящото производство съдът следва да се произнесе единствено по отношение на наличието на основанията за нищожност на оспореното уведомително писмо, тъй като жалбата по отношение

законосъобразността на това писмо се явява просрочена. Това е така, защото, видно от приложените по делото писмени доказателства административната преписка по издаване на уведомителното писмо е постъпила в Министерство на земеделието и храните на 10.10.2012 г., от която дата министърът е следвало да се произнесе по подадена до него жалба от жалбоподателката в двуседмичен срок съгласно чл. 97, ал. 1, предл. първо от АПК, т. е. до 24.10.2012 г. От тази дата и при липса на произнасяне на министъра, както е в процесния случай, за жалбоподателката е започнал да тече 14-дневен срок по чл. 149, ал. 3 от АПК за оспорване на уведомителното писмо пред съда, т. е. до 07.11.2012 г. Видно от приложения по делото пощенски плик жалбоподателката е сезирала съда с жалба срещу процесното уведомително писмо едва на 21.11.2012 г., т. е. жалбата в частта, с която се иска отмяна на акта като незаконосъобразен се явява просрочена.

Разгледана по същество жалбата в частта, с която се излагат доводи за нищожност на административния акт, е неоснователна по следните съображения:

Понятията нищожност и унищожаемост на административните актове не са законово определени, а са установени от административно-правната теория. Подходът при разграничаването им е конкретен при всеки отделен случай в зависимост от допуснатото нарушение при издаване на акта, което се отразява върху съдържанието му и засяга волеизявлението на административния орган до степен да се приравни на липса на волеизявление. Нищожният акт не поражда правни последици, той е засегнат от толкова съществен порок, че не е годен да породи правно действие и за това съдът следва да обяви неговата нищожност. Съгласно константната съдебна практика, която е непротиворечива, липсата на компетентност на органа при издаване на акта и неспазване на предписаната от закона форма винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона следва да се преценяват във всеки конкретен случай по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно твърдението на жалбоподателката, че процесният административен акт е нищожен, както и счита, че не са налице пороци на акта, които да водят до опорочаване на волеизявлението на административния орган под формата на нищожност. За да е законосъобразен един административен акт и да може да породи правни последици на първо място той следва да е издаден от компетентен орган, т. е. от орган овластен за това в пределите на неговата компетентност. Предметната компетентност на административния орган се изразява в две насоки: на първо място, за да бъде издаден един административен акт въпросите, с които е сезиран административният орган трябва да му бъдат подведомствени, т. е. органа да не навлиза в предметната компетентност на други държавни органи и на второ място – административният орган да е компетентен вътре в сферата на административната подведомственост. Само административният акт, издаден от орган, който не е компетентен по материя, степен или място е нищожен и не поражда правни последици.

В процесния случай съдът намира, че оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие”, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл. 20а от ЗПЗП, съгласно който изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена

разплащателна агенция на Република Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС /чл. 11а от ЗПЗП/, като съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че при постановяване на процесното уведомително писмо административният орган не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да доведе до прогласяване на неговата нищожност. Липсва също така и нарушение относно формата на административния акт, което да е особено съществено, като невключването в акта на една част от нормативно установените реквизити по чл. 59 от АПК не може да опорочи волеизявлението на административния орган и да го направи нищожно.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. М. от [населено място] в частта, в която са изложени доводи за нищожност на уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011 г. изх. № 02-220-6500/1221 от 20.07.2012 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция, като неоснователна.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Н. А. М. от [населено място] в частта, в която са изложени доводи за незаконосъобразност на уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011 г. изх. № 02-220-6500/1221 от 20.07.2012 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция, като процесуално недопустима.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, а в частта имаща характер на определение в 7-дневен срок от съобщението му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: